

ARA FA UN ANY, CALENDARI DELS VELLS OFICIS

Max Turull Rubinat

Just fa un any, el 18 d'agost de 2002, un complet cartell compost per l'alcalde Salvador Bordes, el director literari de Proa Isidor Cònsul, el periodista Lluís Foix i el director del CMC Antoni Xuclà, fornien l'acompanyament de la presentació del llibre de Miquel Pont "Calendari dels vells oficis". El Miquel Pont havia publicat, el 2000, el llibre "Les feines de la vella pagesia" –que té el seu origen just en aquests quaderns de Sant Magí que el lector té a les mans-. D'aquell primer llibre se'n van fer diverses edicions i va ser un autèntic èxit editorial que va sorprendre tothom. Fruit d'això va ser l'encàrrec que va rebre per fer-ne un segon, del que ara prenem nota, dedicat als vells oficis desapareguts. Ho hem dit en d'altres ocasions: es tracta d'un bon llibre, perfectament editat i perfectament pensat. Classificat per mesos, el lector hi trobarà les explicacions del Miquel sobre un món desaparegut. Com va ser senyalat en la presentació d'aleshores, la gràcia –i el tresor- del llibre són les paraules. Els mots que designen coses, activitats, actituds. Salvaguardar els mots, van dir a la presentació, és crucial, perquè significa no perdre de la memòria una part del nostre passat. El que passa en el nostre cas, és que en el Miquel Pont hi convergeixen dues circumstàncies: és ben conscient –perquè ell ho sap i perquè no poca gent li ho ha dit- del valor de conservar les paraules, i alhora ell coneix aquestes paraules perquè són les seves. Però que ningú es pensi que el llibre de Miquel Pont ha de ser llegit com un llibre d'antropologia històrica o de sociologia –ni que en el fons puguin ser això-, sinó que per gaudir-ne n'hi ha prou de llegir-lo sense cap altra pretensió que voler escoltar una història, amb la

Presentació del llibre de Miquel Pont a l'Auditori (Foto: Gómez Grau).

curiositat de voler saber com vivien els nostres avis aquí a casa nostra. En fi, desitgem que aquest membre del nucli dur de Sant Magí segueixi dedicant-se a les lletres –qui li ho havia de dir, oi, fa quaranta anys, que acabaria escrivint llibres- i que aviat ens obsequiï amb un diccionari, que té entre mans, dels mots perduts.